

Βιβλιοπαρονείαεις

Μαρία Παστουρματζή

Άν δέν έρχόσουν Έσύ...

Έκδόσεις «Έν πλώ»,
Αθήνα, Έκδοσι Β', Σεπτέμβριος 2014, σελ. 239.

Τò βιβλίο τής κυρίας Μαρίας Παστουρματζή «Άν δέν έρχόσουν Έσύ», άποτελεϊ:

- Έξαίεια πνευματική παρακαταθήκη.
- Έναν σταθμό-άγκυρα πνευματική για κάθε νέο.
- Σημείο έπαναφοράς, ένθύμησης και άφύπνισης για κάθε πατέρα και μητέρα.

• Ευχάριστη πνευματική πηγή για τόν καθένα μας, άφου με έξαιρετικά άπλό και παραστατικό τρόπο, αλλά και με ύψηλή όρθόδοξη πνευματικότητα, δίνει άπαντήσεις και κατευθύνσεις για τὰ ύπαρξιακά ζητήματα, τò νόημα τής ζωής, τήν ταυτότητα και τόν προορισμό του άνθρώπου.

Χρησιμοποιώντας τò θαυμάσιο εργαλείο του μυθιστορήματος, με τρόπο βιωματικό και με θεοπνεύστους διαλόγους, ώθει τόν άναγνώστη, μέσα άπό τò ταξίδι τής ζωής τής πρωταγωνίστριας Λήδας, νά άναλογιστεί και για τò δικό του προσωπικό ταξίδι.

Μία ίστορία πραγματική ή φανταστική; Δύσκολο νά καταλάβει κανείς... **Μία** ίστορία τόσο άληθινή όσο ή καθημερινότητα και ή ζωή. **Μία** ίστορία πού συμβαίνει συνέχεια. **Χ**θές,

σήμερα, αύριο, ΤΩΡΑ.

Τὰ ὅποια προσωπικὰ σχόλια γιὰ τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου περισσεύουν. Ἄς ἀκούσουμε τὴν ἴδια τὴν συγγραφέα νὰ μιλᾷ σὲ ὅλα τὰ επίπεδα τῆς ὑπαρξῆς μας:

«**Ὁ**λη μας ἡ ἀνθρωπιά, ἡ ἀληθινὴ ἀξία μας ζυγίζεται ἐκεῖ: ἂν θὰ σταματήσουμε, ἂν θὰ ἀποβιβαστοῦμε ἀπ' τὸ δικό μας ὑποζύγιο, ἀπ' τὴν προσωπικὴ μας εὐτυχία, γιὰ νὰ χύσουμε πάνω στὰ τραύματα τῶν λαβωμένων λάδι καὶ κρασί, νὰ δέσουμε μ' ἀγάπη τὶς πληγές κι ὕστερα νὰ τοὺς κουβαλήσουμε στὸ πανδοχεῖο τοῦ Θεοῦ, στὸν Ἐνα καὶ μεγάλο Σαμαρεῖτη, πού 'χει τὴν δύναμη νὰ ἐπουλῶνει ὅλες τὶς πληγές. Αὐτὸ στὴ ζωὴ λέγεται **ΑΓΑΠΗ**», λέει ὁ Ἀπόστολος Γληνός, δάσκαλος μουσικῆς καὶ πνευματικὸς ὁδηγός της στὴν νεαρὴ Λῆδα. **Ἔ**πειτα, ὅταν ἤρθε τὸ πρῶτο χειροκρότημα, ἡ δόξα, ἡ καταξίωση, ἡ Λῆδα ξέχασε... ἄλλαξε.

Ἀντάλλαξε τοὺς θησαυρούς της, τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, μὲ παιχνίδια ψεύτικα, ἐπικίνδυνα.

Σταμάτησε νὰ εἶναι εὐτυχισμένη.

Τὰ εἶχε ὅλα ὅσα χρειαζόταν: νιάτα, υἰγεία, ἐπιτυχία, χάρισμα, ἀναγνώριση, οἰκογένεια... ἀλλά... δὲν εἶχε τὸν Θεό.

Καὶ τότε Ἐκεῖνος τὴν ἐπισκέφθηκε... ἤρθε ἡ δοκιμασία...

Κραυγάζει μὲ συνεχῆ ἀγωνία: **ΓΙΑΤΙ;**...

Καὶ ὁ ἀγαπημένος της δάσκαλος –πὺν κι ὁ ἴδιος εἶχε γευθῆ τὴ μοναξιά τοῦ πόνου τοῦ δικοῦ του Σταυροῦ τῆς ἀπαντᾶ:

«**Γ**ιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὸ θησαυρὸ πὺν ἐξαργύρωσε ὁ Ἴδιος μὲ τὸν πόνο Του, τὸν πιὸ σκληρὸ πὺν ἀντίκρισε ποτὲ αὐτὴ ἡ γῆ: τὴ μία τὴ μονογενῆ ψυχὴ μας, τὴν ἀθάνατη. Γι' αὐτὸ πονοῦμε, Λῆδα, ὅλοι μας! Γιὰ νὰ ἀσφαλίσουμε τὸ θησαυρὸ μας πὺν μετρᾶ στὴν αἰωνιότητα».

Ὁ ἴδιος στηρίζει καὶ τοὺς γονεῖς τῆς:

«**Υ**πομονή. Ἐχει ὁ Θεὸς τοὺς δρόμους του! Ἡ Λῆδα τὸν ἀγάπησε. **ΔΕ ΣΒΗΝΟΥΝ ΕΥΚΟΛΑ ΟΙ ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**».

Μνῆμές πὺν χάραξαν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς μὲ τὸ παράδειγμα τους:

• Βίωμα πνευματικὸ, χριστιανικὸ: Ἀγάπη-Υπομονή-κατα-

νοήση.

• Αξίες: Πατρίδα-οικογένεια-άνθρωπιὰ-ἀξιοπρέπεια-ἦθος...
μὰ...

• Πάνω ἀπ' ὅλα Προσευχή.

«Κύριε τῶν Δυνάμεων. Εἶναι ζωὴ ὁ λόγος Σου, Θεέ μου! Εἶναι δύναμη», ἔλεγε ἡ μητέρα της καὶ διάβαζε καθημερινὰ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στο παιδί της.

Καὶ προσευχόταν καὶ περιέμενε –μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπομονή.

Καὶ ὁ Θεὸς ἀπαντώντας στὶς προσευχὲς τῆς μητέρας της, ἄγγιξε καὶ φώτισε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς της.

Πίστεψε ξανὰ στὸ Θεὸ καὶ ἦταν χαρουμένη. Ασφάλισε ξανὰ τὸν ἑαυτό της μέσ' τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἔκανε στὴν ζωὴ της ὅσα ὄνειρεύτηκε, μονάχα ὄχι ὅπως τὰ ὄνειρεύτηκε...

Πίστεψε καὶ πάλι. Καὶ ἡ πίστη της ἔγινε πράξη.

Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. ..

Γιὰ νὰ σωθεῖ, γιὰ νὰ μὴ χάσει τὸν Παράδεισο:

«Ἀνεξιχνίαστοι οἱ δρόμοι σου, Θεέ μου.

Ἔγιναν πολλά πὺ δὲν ἤθελα, γιὰ νὰ γίνουν τελικὰ αὐτὰ πὺ ἤθελα.

Ἄν δὲν γινόταν τὸ ἓνα...

Ἄν δὲν γινόταν τὸ ἄλλο...

Ἄν δὲν ἐρχόταν ὁ ἓνας...

Ἄν δὲν ἐρχόταν ὁ ἄλλος...».

Μία ἀτελειώτη ἀλυσίδα ἀπὸ ἂν –δρόμοι ζωῆς πὺ συναντήθηκαν στὸ σταυροδρόμι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ– πὺ τελειώνει σὲ μία μόνο πρόταση:

«Ἄν δὲν ἐρχόσουν Ἐσύ, Κύριε...»

«Θέλω Ἐσὺ νὰ προπορεύεσαι στὸν δρόμο μου· μονάχα Ἐσύ».

«Γιατὶ οἱ δρόμοι τοῦ Θεοῦ

- εἶτε ὀδηγοῦνε στὴν γαλήνη πρὸς Ἐμμαούς,

- εἶτε ἀνεβαίνουνε στὸν σπαραγμὸ τοῦ Γολγοθᾶ,

Βγάζουν πάντοτε καὶ μόνο στὸν Παράδεισο.

Δόξα Σοι, Κύριε. Ἀμήν».

Κυρία Μαρία Παστουρματζῆ... Σᾶς Εὐχαριστοῦμε!...

Πρεσβυτέρα Ἀγγελικὴ

24.9.2014

† ΘΚ Μυρτιδιωτίσσης